

wad ennestele tenistust omma ammeti joukama meistride jurest, et saaksid mitto muud ja teist modi tööd nähha, kui neil koddoo olli olnud. Monned sellid lähwad üsna kangel ja mitto riki läbbi. Kui nemmad moistlikkud, kassinad ja priisked töteggjad on, kes omma ammeti peäle hästi on õppetud, siis leiawad omma teereisi peält ennamiste iggast juremast linnast peagi head tenistusse kohta, nenda et neil ommast piisokesest warrast suurt kullutamist ei olle mitte tarwis, ja et tee-roaks neile suggu ikka kukuksse järrele jääb.

Se mis siin nimmetati, läks ehk selletamis- seks ja nago eestkõitneks tarwis selle juttustamisese jures, mis nüüd kätte saab.

Kaks saksa handwerki sellit, teine seppa ammetist, teine tislari ammetist, kes jubba isfamaal lahke sõbrusse sees ollid ellanud, juhtusid omma ammeti reisi peäl ühhe woõra linna sees kogge- matte jälle kokko. Suur olli möllematte rõõm, sest et keik teised seal linnas neile üsna woõrad ollid. Iggaiühhel olli omma ammeti meistri jures tööd, kelle kallal nemmad truid ollid. Kui päwa tö aufaste tehtud ja puhkamisse õhto aeg kätte sai, tullid nemmad ennamiste ikka teine teist waatma ja meelt jahhutama mõnnusa kõnnele-

miste läbbi, mis nende isfa ja emma ning sug- gulaaste ja kodduse luggu peäl käisid, nenda kui ollid ommal armsal sündimisse kohhal sedda keik järrele jätnud. Terwet aastat ollid nemmad seal woõras linnas aufaste läbbi aianud ja iggaiüks omma ammeti polest kaunis paljo jure õppinud. Siis hakkasid jälle emale minnema. Se piis- jufe rahha warrandus, mis ollid ennestele kor- janud, olli neil ühheskous, ja se kostas neile kaunis kauaks, sest et ellasid kassinaste ja et ei raisanud sedda mitte lia sõmisese egga jomisese läbbi. Monned näddalad ollid nemmad omma teereisi peäl rahholiste eddasi sanud, kui juhtusid ühhe surema linnase, kus mõtlesid ennestele jälle iggaiüks ommas ammetis tööd ning tenistust ot- sida. Nüüd sai agga ueste arwalikkus, et in- nimeste mõtled ei sünni ei ammogi mitte igga- kord ühhe Jummal mõtledega. Piddid ennestele tööd otsima, agga seppa ammeti sel langes haige wodi peäle, ja se haigus andis ennast kohhe hak- katusses ni rängal wiisil tunda, et tislari sel ei piddand mitte üksnes päwal ja õsel sõbra eest hoolt kandma, waid ka nisuggust roga murret- sema, mis haigele sünnib, ja temmale tohtri ning aapteki abbi nõudma. Oh, mis waene luggu olleks muido sel haigel olnud, kui helde Jummal